

LEDARE SIGNERAT

Fast i djungeln

Kolumnen: Pernilla Ström om hur regeringen kan lätta företagens börda.

HÄROMVECKAN KOM Tillväxtverket med sin studie av hur regeringen lyckats sänka företagens kostnader för den statliga regelbördan. Under fjolåret hade de minskat med 4 procent. Med tanke på att målet är satt till 25 procent fram till år 2010 får resultatet anses blygsamt. Det beror inte på att ambitionerna saknas. Tvärtom. Men genom åren har åtskilliga byråkratijägare och regelförenklare kört fast i djungeln av paragrafer och specialbestämmelser.

När en motsvarande redovisning publicerades förra sommaren visade det sig att kostnaderna för regelbördan tvärtom ökat med 2 miljarder kronor, upp till cirka 100 miljarder. En del förklarades visserligen av beslut om omvänd byggmoms och personalliggare – åtgärder mot svartarbete som åtminstone de mer seriösa företagen efterlyst. Den ökade administrationen hade dock inte kompensats med undanröjda hinder på andra håll.

Som småföretagare med ett par anställda märker jag trots allt viss skillnad till det bättre vad gäller de uppgifter jag avkrävs och den tid jag måste lägga på att hantera dem.

Momsredovisningen, denna månatliga plåga, genomlider jag bara fyra gånger per år då mervärdesskatterna numera betalas in en gång i kvartalet. Om Skatteverket och regeringen vågade göra samma sak med redovisningen av arbetsgivaravgifterna och löneskatterna för företag med få anställda, vore det ännu bättre.

Att revisionsplikten försvinner för mindre aktiebolag och att en del andra krångligheter vad gäller årsredovisningen ändras är också bara att välkomna. Det samma gäller tidigare konstigheter om anmälningsplikt till myndigheter som inte varit intresserade.

EN VÄN OCH SMÅFÖRETAGARKOLLEGA skulle häromåret lyda påbudet att alla lediga platser ska anmälas till Arbetsförmedlingen. Hon hade fått en vakans och eftersom arbetsmarknadsläget i regionen var dystert tänkte hon att hon därmed också kunde göra en samhällsinsats. I stället fick hon en nära-döden-upplevelse. När

” Om vi skulle börja om från början, hur skulle vi då göra för att begränsa krånglet, skapa enkelhet och spara tid?

hon äntligen kopplats fram till förmedlingen var merparten av personalen på kurs. Resten var upptagen med att aktivera de jobbsökande. Ingen ville ta emot hennes jobbanmälan. I dag använder hon effektivare kanaler när hon ska rekrytera.

BÄST SÄGS regelförenklaringsarbetet ha gått inom jordbrukssektorn. Möjligen hör det samman med att reglerna där varit så många och tillkrånglade att varje ändring måste bli till det bättre. Själv höll jag på att bryta ihop när jag i början av 2000-talet skulle dra i gång verksamheten på min gård och det blygsamma jordbruk som hör därtill.

Det var inte bara det att jag avkrävdes en massa uppgifter och godkännande till höger och vänster; tillstånd för att hålla häst, tillstånd för dieseltanken, tillstånd för foderhanteringen, provning av gödselhanteringen, godkännande för djurtillsynen för att bara nämna några. Jag var dessutom tvungen att skicka in i stort sett likartade uppgifter till flera olika instanser: kommunen skulle ha sina uppgifter, länsstyrelsen ofta desamma och därutöver Djurskyddsmyndigheten – osalig i åminnelse. Hade jag inte blivit förbannad och hänvisat tjänstemännen till varandra hade jag väl stått kvar vid kopieringsapparaten än i dag.

Många av mina småföretagarkolleger knotar över att det borde ha märkts större skillnad med en borgerlig regering. Fast de är inte alltid konsekventa. Om krångligare regler är priset för att just deras

verksamheter ska gynnas genom subventioner och specialstöd åker principerna åt sidan och längre tid över blanketterna blir OK.

Socialdemokraterna gjorde inför valet stor sak av att "alliansen tänkte höja skatten på småföretagen" genom att skatterabatten på arbetsgivaravgifterna skulle försvinna. Det var att sila mygg och svälja kameler. I reda pengar rörde det sig om högst ett par tusenlappar i månaden. Men inte heller regeringen har lyckats motstå frestelsen att fibbla med differentierade arbetsgivaravgifter, denna gång för ungdomar.

Det gynnar i och för sig mitt företag. Men samtidigt bidrar det till ett ökat krångel. Jag måste hålla reda på när min personal är född; om de befinner sig på rätt eller fel sida om åldersstreck. Det vore bättre med generellt sänka arbetsgivaravgifter.

VARFÖR ÄR DET DÅ så svårt att rensa bland regler? Problemet är att många i och för sig goda intentioner har samlats och blivit svåröversiktliga hinder. Allt för ofta utgår man från befintliga strukturer i stället för utifrån frågan: om vi skulle börja om från början, hur skulle vi då göra för att begränsa krånglet, skapa enkelhet och spara tid?

Översatt i pengar betyder regeringens mål att företagens kostnader för regelbördan ska kapas med drygt 20 miljarder ytterligare fram till år 2010. Ska man lyckas med den insatsen krävs betydligt högre tempo än hittills – men också lite mindre gnäll bland mina företagarkolleger när specialförmåner försvinner.

pernilla@pernillastrom.se

Pernilla Ström är småföretagare, styrelseproffs och fristående kolumnist i Dagens Nyheter.

Homosexuella par på stranden i Tel Aviv.

Tel Aviv: En oas av tolerans.

LISA BJURWALD
Medarbetare på DN:s ledarredaktion

GAZAKRIGET var en katastrof, utrikesminister Lieberman är en ohälsam populist och det israeliska samhället är "frustrerande macho". Lisa Goldman, välkänd frilansjournalist, bloggare och Tel Aviv-bo, sippar på nationaldrycken vodka och fortsätter att lustfyllt smula sönder idealbilden av Israel.

Hennes orädda frispråkighet visar dock att det finns ett annat Israel än det hon kritiserar – inte minst där hon själv befinner sig. Tel Aviv präglas av tolerans och är Mellanösterns gayhuvudstad.

Jag har rapporterat från en mängd länder i regionen och kontrasten mot till exempel Egypten, där du riskerar att fängslas för dina sexuella preferenser, kunde inte vara större. Och lycka till att vara böj på det palestinska territoriet!

OM JERUSALEM är religiositetens mecka kan Tel Aviv snarare ses som det förlovade landets förlorade lillasyster. I stället för särskilda gaybarer, är publiken på "vanliga" uteställen blandad. På gatorna promenerar män hand i hand utan att någon ens höjer på ögonbrynen.

Förra sommaren drog Prideparaden omkring 80 000 deltagare och i går var det dags igen. Firandet pågår hela månaden och från hundratals lyktstolpar vajar regnbågsflaggan.

PÅ RELATIVT KORT TID har gayrörelsen i landet vunnit en rad viktiga segrar. Gaypar har tillåtits adoptera och en form av partnerskap har introducerats. Nu står homoäktenskap på agendan och Israels gayaktivister kämpar vidare för total jämställdhet.

Faktum är att Israel även globalt sett hör till de mest progressiva staterna på hbt-fronten. Till skillnad från USA, där Clintonpolicyn "fråga inte, berätta inte" officiellt råder, kan israeliska homosexuella vara öppna med sin läggning även i det militära.

Men all denna tolerans brukar praktiskt nog glömmas bort i den antiisraeliska känslostorm som tycks tillta världen över. Kontrasten mellan det fundamentalistiska förtrycket och Israels inkluderande hållning verkar helt enkelt vara för svårsmält för den västerländska vänstern.

lisa.bjurwald@dn.se

Klimatet: Trädskövlaren Hamilton

MALIN SIWE
Medarbetare på DN:s ledarredaktion

MILJÖBORGARRÅDET Ulla Hamilton (M) är i vanliga fall en förnuftig politiker. Men någonting har hänt. I slutet av april fick vi stockholmaren en broschyr i postboxen, "Klimatsmart i hemmet". Avsändare var just Ulla Hamilton.

Texterna kommer med tips alla hört hundratals gånger: byt till lågenergilampor och släck dem när du lämnar rummet, ha rätt temperatur i kyl och frys. Men där finns också andra inslag. Till exempel uppmanas vi att köpa "grön el". Dit räknas inte kärnkraftsel. Normalt brukar moderater anse att atomström är en del av lösningen på klimatproblemet.

Vi får veta att vi bör handla "välsydda kläder gjorda av rejäla material", anlita

skomakare och skraddare i stället för att slänga. Och köpa begagnade kläder ity ett par nya jeans innebär 18 kilos utsläpp av växthusgaser. Hur många gaskilon det kostar att tillverka vattenkokare och mikrovågsugn får vi inte veta.

MEN SÅDANA ska vi skaffa. Samt byta ut gamla hushållsapparater. Utsagan att "vintage är alltid modernt" gäller tydligen inte på alla områden.

Mest bisarra är siffrorna om sås. "På ett år sparar du minst 1 000 kronor genom att

FOTO: ANDERS WIKLUND

Otippad nedskräpare.

göra pastasås med bönor i stället för med köttfärs", påstår författarna som återfinns på Stockholms miljöförvaltning.

Säg att du gör en kolossal köttig sås, 150 gram färs per portion, och inte kollar extrapriser utan hamnar på 60 kronor kilot. Då måste du ha ätit köttfärsås 111 av årets dagar för att klara besparingen, förutsatt att du fått bönorna gratis.

VAD TROR DE OM OSS? Möjligen att vi alla lever i storfamiljer med enormt ensidig kosthållning. Faktum är att 58 procent av stockholmarna bor ensamma.

Ett annat udda förslag – i alla fall från en moderat – är att lappa dörren med budskapet ingen reklam och ringa Nix-registret. Om alla stockholmarna gör det räddar vi 170 000 träd. Men det är inget ofelbart tips. Somlig reklam kallas nämligen samhällsinformation och hamnar i postboxen oavsett nej-tackskyt, som "Klimatsmart i hemmet".

Undrar just hur många träd och utsläppskilon den kostar?

malin.siwe@dn.se